

om at paase, at de Svenske afholde sig fra Overtagelse overfor den danske Fiskerbefolkning, saaledes, at der, hvor danske og svenske Fiskere ligge sammen under vore Kyster, og hvor de første ikke kunne komme til at anbringe deres mindre Redskaber for de sidste større Baad, viser jeg de fremmede Fiskere ud i en ydre Linie fjernere fra Kysten, uden absolut at forvise dem fra Territoriet (3 Ruml. fra Land). Denne Fremgangsmaade har jeg hidtil fulgt; men da imidlertid den vildfarende Anskuelse er meget udbredt, at Kanonbaaden har den Opgave, at forbyde de svenske Fiskere at drive Fiskeri indenfor Landets Grænser, fremkommer der naturligvis Klager over Fiskeritilsynets mangelfuldt udsørte Tjeneste, og en saadan har t. Ex. fundet Vej til „Syl-landsposten“s Nr. 220. Den sande Aarsaa til disse Klager er derimod at søge i den almindelige Overbevisning hos vore Fiskere om Flyndersnurrevaadenes Skadelighed og Nødvendigheden af et Forbud derimod, samt om, at uagtet det først igennem Lov kan forbydes de danske Fiskere at bruge dette Redskab, saa indeholder Lovgivningen dog tilstrækkelig Hjemmel til at forbyde de Fremmedes Anvendelse deraf.

Jeg skal ved denne Leilighed henlede Ministeriets Opmærksomhed paa den Uoverensstemmelse, at, medens jeg isølge min Instrux ikke kan negte svenske Fiskere, naar de derom henvende sig til mig med Forespørgsel, Tilladelse til at fiske, hvor de ville, naar de holde sig fra Overtagelse mod danske Fiskere, saa forbyder Byfogden i Stubbefjøbing de sammesteds om Efteraaret liggende svenske Silbefiskere at fiske i Ørnsund.

Efter min Opfordring har Ministeriets Konsulent i Fiskerisager i nogle Dage deltaget i Kanonbaadens Togt, for sammen med mig at undersøge nogle af de ovenberørte Forhold.

Hvis ikke andre Forholdsordres maatte indløbe, er det min Agt herfra Højsjorden, hvor jeg i Anledning af de her forleden foretagne Torpedopøvelser har tilholdt Fiskerne ikke at sætte deres Silbegarn paa nærmere betegnede Steder i Dybet, for dels ikke at bestadige Torpedobaadenes Skruer og dels ikke at miste deres egne Garn, atter at begive mig til de nordlige Farvande og derpaa gennem Lillebelt til Smaalandsfarvandet.

S. Bardenfleth.

Til Indenrigsministeriet.

L.

Chefen for Kanonbaaden „Gauß“. Kjøbenhavn, den 18de Oktober 1880.

Efter Afsendelsen af min sidste Rapport af 26de f. M., Løbe-Nr. 92, affeilede jeg fra Højsjorden til Farvandene omkring Anholt, Læsø, Skagen og Frederikshavn samt Fornæs, for endnu engang forinden Kanonbaadens Oplægning at tilse Fiskerierne paa de Steder, hvor der for Tiden kunde findes svenske Flynderfiskere. Ved Anholt og Skagen fandtes dog ingen fremmede Fiskere; derimod laa der paa Grunden N. O. for Læsø en halv Snes svenske Baade, der dreve Flynderfiskeri med Snurrevaad, men i en saadan Afstand fra Land, at Territorialgrænsen om fornødent nogenlunde vilde være respekteret, og uden at der fandtes danske Fiskere paa Bladsen. Størstedelen af de øvrige ved vore Kyster i Kattegattet fiske Svenskere vare ved Fornæs, men da Veiret var stormfuldt i de Dage, da Kanonbaaden besøgte Farvandet, blev der ikke drevet noget Fiskeri, der kunde give Anledning til Kollisioner imellem danske og svenske Fiskere.

I de første Dage af indeværende Maaned var Kanonbaaden stationeret i Lillebelt, men da jeg her overalt kunde konstatere, at der for Tiden ingen Fjendsforstyrrelser fandt Sted fra jydsk Fiskeres Side, begav jeg mig derpaa til Farvandet omkring Møen og Falster, for at tilse det der stedfindende Silbefiskeri, og hvor jeg tillige under Kanonbaadens sidste Ophold ved den jydsk Kyst havde stationeret et Dødsfartøi med en Officer og et Par Mand fra „Gauß“, for at søre Tilsyn med de svenske Silbefiskeres Afsæd, over hvilken der tidligere var indløbet Klage til mig. Der har imidlertid ikke iaar kunnet paavises mig noget begaaet Overtagelse fra nogen af Siderne, og naar der iverigt har været ført Klage fra disse Farvande over den almindelige Tilladelse, som svenske Fiskere have faaet, til at drive Fiskeri overalt i danske Farvande — hvilke Klager endog synes at skulle gjøres til Gjenstand for en Forespørgsel i Folkethinget — saa har, saavidt mig bekjendt, ingen svensk Fisker sat sine Drivgarn i de smalle Sunde og Indvande herved, hvori desuden slige Redskaber aldeles ikke passe, hvorimod Dernes